

Dankbaar gedenken wij

Annie Egberts - Trienen

Zij is geboren te Hengelo (O.) op 22 oktober 1916. Gesterkt door de H. Sacramenten van de Zieken is zij overleden te Almelo op 19 mei 1995.

We hebben haar lichaam bij haar man, onze vader en opa, te ruste gelegd op het parochie kerkhof te Mariaparochie. Zij is 78 jaar geworden.

Een hele lieve moeder en een hartelijke, gastvrije en meelevende oma is ons door haar dood ontvallen, maar we zijn dankbaar dat we haar zo lang in ons midden mochten hebben. Want juist nu zij gestorven is komt ons haar eigen wijze van leven en wie zij voor ons was en wat zij voor ons heeft betekend zo helder voor ogen. Na een gelukkige jeugd in haar ouderlijk huis trouwde zij op 4 november 1939 met Johannes Frederikus Egberts en ze bouwden een huis en vestigden zich aan de Markgravenweg 31 te Almelo, waar zij 50 jaar heeft mogen wonen. In liefde met elkaar verbonden mochten zij als ouders het leven doorgeven aan zes dochters en drie zonen en zij mocht oma worden van 17 kleinkinderen. Haar eerste zorg en liefde gingen naar hen uit, niets was haar voor hen teveel. Groot was haar verdriet toen op 9 februari 1974 haar man overleed; maar haar optimistische kijk op het leven, haar groot geloof en haar devotie tot moeder Maria en haar gezonde humor gaven haar de kracht om met dit verlies verder te kunnen leven.

Ze hield van gezelligheid en sfeer en haar huis stond als „de zoete inval” gastvrij open voor iedereen; nooit deed iemand tevergeefs een beroep op haar. Ze heeft hard

gewerkt in haar leven en haar ontspanning vond ze in het borduren van schilderijen en in brieven voor haar kleinkinderen. Ook maakte ze graag ritjes met de auto door het Twentse landschap.

In 1989 verhuisde ze naar de Vivaldijkstraat 2 in Tubbergen, waar ze met haar nieuwe buren een hele mooie tijd heeft gehad: gezellig buiten zitten, met elkaar een kaartje leggen en lekker eten en als ze volgens een oud Twents recept „hummekessoep” had gekookt, dan genoot de hele buurt er van mee.

In september 1994 openbaarde zich bij haar een ernstige tumor in het hoofd; tot maart 1995 is zij liefdevol verpleegd in het Twenteborg ziekenhuis te Almelo en vanaf 13 maart tot haar dood in het verpleeghuis „Het Meulenbelt”, alwaar zij op 19 mei 1995 rustig is ingeslapen.

In het gelovig vertrouwen, waarin zij ons zelf is voorgaan, geven wij nu haar leven uit onze handen over in de handen van de levende God. Zij heeft haar strijd gestreden; zij heeft haar levensloop voltooid, zij heeft haar geloof bewaard. Nu rest haar nog de kroon die God haar zal geven.

Moeder, oma, bedankt! Leef nu, weer met vader verenigd, in vrede bij God. O.L. Vrouw van altijddurende bijstand bid voor haar en bid voor ons.

Wij danken u voor uw bezoekjes aan haar gebracht, zowel in Tubbergen, als ook in het ziekenhuis en in „het Meulenbelt” tijdens haar ziekzijn. Wij danken u ook voor uw medeleven met ons na het overlijden van onze moeder en oma.

Kinderen en kleinkinderen

Almelo, mei 1995